dosar nr.2c-3219/22
2-22188880-12-2-26122022

H O T Ă R Â R E
în numele legii

mun. Chișinău 23 iulie 2025

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,
în componenţa:
Președintelui ședinței, judecătorul – Vladislav Holban,
grefierului – Beatrice Pascari

examinînd în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „*****” SRL împotriva SA „Magazinul Universal Central UNIC” cu privire la încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t:

La 23 decembrie 2022, „*****” SRL a depus o cerere de chemare în judecată către SA „Magazinul Universal Central UNIC” cu privire la încasarea datoriei, solicitând: admiterea spre examinare a acțiunii; emiterea unei hotărîri de încasare din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului a sumelor de: 160 000 lei cu titlu de datorie pentru serviciile prestate în luna august; 138 666 lei cu titlu de datorie pînă la data rezoluțiunii legale a contractului; 480 000 lei cu titlu de venit ratat; 3 680 lei cu titlu de penalitate, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 12.07.2021 între SRL „*****" și SA „Magazinul Universal Central UNIC" a fost încheiat contractul nr. *****, privind prestarea serviciilor de curățenie (cleaning) de către partea reclamantă, care urmau a fi achitate corespunzător de către SA „Magazinul Universal Central UNIC".

În baza acestui contract, reclamantul a prestat servicii de curățenie care au fost achitate de pîrît pînă în luna iulie 2022, după care au apărut divergențele care au generat înaintarea prezentei cereri.

Astfel, după mai multe pretinse carențe invocate de pîrît, prin notificarea SA „Magazinul Universal Central UNIC" nr. ***** din 26.08.2022, contractul nominalizat a fost declarat în mod unilateral ca fiind rezolvit, făcîndu-se trimitere la art. 901, 916, 918 Cod Civil, data rezoluțiunii fiind indicată 31.08.2022.

SRL „*****" susține însă că a executat corespunzător obligațiile contractuale, prestînd serviciile calitativ și în termen.

Potrivit art. 992 (1) Cod Civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În așa mod, la încheierea contractului nr. ***** din 12.07.2021, părțile au prevăzut câteva reguli obligatorii, inclusiv sub aspectul rezoluțiunii acestuia.

Astfel, pct. 5.5. contractual prevede expres că, în cazul în care o parte nu-și execută obligațiile contractuale, contractul poate fi rezolvit la inițiativa uneia dintre părți cu notificare scrisă și scrisoare explicativă, într-un termen de 30 de zile pînă la data rezoluțiunii preconizate. Cu toate acestea, atragem atenția că pentru declararea rezoluțiunii este indispensabilă existența neexecutării, care în speță nu a existat, totodată la declarația de rezoluțiune nu a fost anexată nici scrisoarea explicativă.

Relevanță prezintă însă faptul că SA „Magazinul Universal Central UNIC" nu a respectat termenul contractual imperativ pentru rezoluțiunea preconizată, declarînd la 26.08.2022 rezoluțiunea ca începînd cu 31.08.2022. Deci, rezoluțiunea contractului respectiv operează din data de 26.09.2022, în conformitate cu prevederile contractuale imperative, situație ce generează următoarele efecte.

Pînă în prezent, de către SA „Magazinul Universal Central UNIC" nu a fost achitată datoria în sumă de 160 000 lei pentru luna august 2022, pentru care pîrîtului i-au fost prezentate actele de rigoare (factura fiscală și act de predare-primire) ce au fost returnate abia după notificarea prealabilă.

Mai mult, în conformitate cu pct. 5.5. contractual, suma ce urmează a fi achitată pînă la data rezoluțiunii legale a contractului de 26.09.2022 inclusiv constituie 143 000 (160 000 /30 = 5 333 * 26 de zile = 138 666) lei.

Distinct de cele relatate, avînd în vedere că SRL „*****" consideră neîntemeiată rezoluțiunea contractului de referință, solicită și achitarea venitului ratat, generat de încetarea contractului înainte de termen, în modul următor.

Potrivit pct. 5.1 contractual, termenul de acțiune a contractului a fost stabilit ca fiind pînă la 01.08.2023. Din încheierea contractului în cauză, SRL „*****" obținea un profit lunar de 40 000 lei, profit ce devine ratat odată cu încetarea relațiilor contractuale, încetare neîntemeiată și unilaterală din partea pîrîtului.

Avînd în vedere că ultima lună pentru care se solicită plata conform contractului este luna septembrie curent, profitul ratat se calculează pe perioada octombrie curent - iulie 2023, adică pentru o perioadă de 12 luni și constituie în total 480 000 (40 000*12) lei, care se solicită spre plată.

Conform pct. contractual 3.6, în cazul neachitării sumei predispuse în factură, creditorul poate cere debitorului plata penalității în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întîrziere, însă suma acesteia să nu depășească 5% din suma totală a datoriei, care este de 8 250 lei. Deci, pentru perioada 27.09.2022 -19.10.2022, penalitatea calculată constituie suma de 3 680 lei.

Respectiv, la data perfectării acțiunii, datoria pîrîtului față de reclamant este de 160 000 lei cu titlu de datorie pentru serviciile prestate în luna august; 138 666 lei cu titlu de datorie pînă la data rezoluțiunii legale a contractului, 480 000 lei cu titlu de venit ratat și 3 680 lei cu titlu de penalitate, precum și cheltuielile de judecată.

Prin notificarea din 09.09.2022, reclamantul a solicitat achitarea benevolă a sumelor indicate

(în somație au fost majorate nesemnificativ), însă pîrîtul a oferit un răspuns prin care a declarat că este împotrivă de a semna factura pentru serviciile prestate în luna august 2022 și acordul de reziliere a contractului din 31.08.2022, invocînd că nu au fost executate corect și în volum deplin serviciile prestate, eschivîndu-se în așa mod de la plată, fără careva probe.

La data de 24 aprilie 2025 reclamantul a depus o cerere de concretizare a acţiunii prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 160.000,00 lei şi în sumă de 138.666,00 lei şi a dobînzii de întîrziere în sumă de 74.107,00 lei şi în sumă de 61.094,00 lei

Argumentele participanților în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Rezuș Andrei, împuternicit în baza mandatului nr. 1734227 din 04.02.2023, a susținut pe deplin cererea depusă pe motivele invocate de fapt și de drept.

În ședința de judecată, reprezentantul pîrîtului Tricolici Victoria, a susținut poziția expusă în referință (f.d. 89-98) și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speță, judecătorul consideră necesar de a admite parţial acțiunea, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate

nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Din materialele cauzei rezultă că, la 12.07.2021 între SRL „*****”, în calitate de prestator, și SA „Magazinul Universal Central UNIC”, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul nr. ***** de prestare a serviciilor de curățenie. (f.d. 14-18) Până în luna iulie 2022 serviciile au fost prestate și achitate fără obiecții.

La 26.08.2022 pârâtul a emis notificarea nr. ***** prin care a declarat rezoluțiunea unilaterală a contractului începând cu data de 31.08.2022, invocând art. 901, 916, 918 Cod civil și anumite pretinse neexecutări contractuale.(f.d. 30-31)

Conform art. 992 alin. (1) Cod civil, contractul este acordul de voință ce creează raporturi juridice obligatorii. Clauza 5.5 a contractului prevede că rezoluțiunea poate fi declarată numai cu notificare scrisă și transmisă cu 30 de zile înainte de data încetării, precum și cu anexarea unei scrisori explicative și numai în caz de neexecutare a obligațiilor.

Reclamantul contestă temeinicia rezoluțiunii, menționând că serviciile au fost prestate corespunzător și că notificarea nu respectă condițiile contractuale privind termenul de preaviz și anexarea unei scrisori explicative a motivelor.

Mai mult ca atît, la data de 01.06.2022 pîrîtul a expediat o notificare cu nr. *****, prin care a atenționat reclamantul despre calitatea serviciilor necorespunzătoare conform contractului.(f.d. 94) Conform avizului de recepție, reclamantul la dara de 03.06.2022 a primit notificarea pîrîtului despre rezoluțiunea contractului. (f.d. 95)

Potrivit actelor dosarului, pentru luna august 2022 reclamantul a emis factură fiscală și act de predare-primire în sumă de 160 000 lei, returnate ulterior de pârât fără probarea unor lipsuri reale ale prestației.

În temeiul art. 775 CC, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 776 CC, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 858 alin. (1) - (2) din CC, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, instanța constată că reclamantul a executat integral obligațiile contractuale aferente lunii august 2022. Pârâtul nu a contestat în mod justificat volumul sau calitatea serviciilor, iar neplata acestora nu a fost susținută prin vreo probă pertinentă.

În consecință, instanța reține că reclamantul este îndreptățit la suma de 160 000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor prestate în luna august 2022

Totodată, examinând cerința reclamantului referitoare la obligarea pârâtului la achitarea datoriei pentru luna septembrie, instanța reține că aceasta urmează a fi respinsă. Din actele dosarului nu rezultă că reclamantul ar fi executat serviciile contractuale în perioada menționată, iar potrivit principiului executării reciproce a obligațiilor, pârâtul nu poate fi obligat la plată în lipsa prestației corespunzătoare. Prin urmare, pretenția privind achitarea datoriei pentru luna

septembrie este nefondată și se respinge.

Cu privire la solicitarea reclamantului privind acordarea dobânzii de întârziere, instanța reține că această pretenție este întemeiată. Din analiza înscrisurilor aflate la dosar și a dispozițiilor legale aplicabile, rezultă că suma de 74.107 lei este susceptibilă de a fi admisă cu titlu de dobândă de întârziere, întrucât pârâtul nu și-a executat obligația de plată pentru luna septembrie 2022, în termenul stabilit. În consecință, instanța urmează să admită în parte cererea reclamantului sub acest aspect și să oblige pârâtul la plata dobânzii de întârziere în cuantumul menționat

Astfel, în limitele pretențiilor înaintate, se concluzionează că cerințele părții- reclamante sunt întemeiate doar în limita sumei efectiv dovedite prin probele cercetate, din care considerente urmează a fi admise parțial. În rest cerințele reclamantului se resping ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată „*****” SRL împotriva SA „Magazinul Universal Central UNIC” cu privire la încasarea datoriei.

Se încasează din contul SA „Magazinul Universal Central UNIC” în beneficiul „*****” SRL datorai în mărime de 160000,00 lei şi dobînda de întîrziere în mărime de 74107,00 lei în total suma de 234107,00 lei (două sute treizeci şi patru mii una sută şapte lei)

În rest cererea de chemare în judecată se respinge , drept neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Vladislav Holban